

Kirje kolossalaisille 2 – Kol. 1:1–14

Kristuksen omat

Opettele

Jumala on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan, hänen, jossa meillä on lunastus, syntien anteeksi saaminen. Kol. 1.13–14

1. PÄIVÄ: Kol. 1:1–2 Jumalan pyhät

1. Kuka kirjoitti kirjeen kolossalaisille ja mitä tästä henkilöstä kerrotaan näissä jakeissa?
2. Kenelle kirje on osoitettu ja mitä heistä kerrotaan näissä jakeissa?
3. Palauta mieleesi, mitä viime kerralla opit Kolossan seurakunnan tilanteesta. Miksi Kolossan uskovat tarvitsivat Jumalan armoa ja rauhaa?

2. PÄIVÄ: Kol. 1:3–8 Evankeliumin leviäminen

4. Kuvaile lyhyesti omin sanoin Kolossan uskovia näiden jakeiden perusteella.
5. Olivatko kolossalaiset mielestäsi hengellisesti hyvinvoivia? Perustele vastauksesi.
6. Keneltä kolossalaiset olivat ensin kuulleet evankeliumin? Miten Paavali kuvaa tätä henkilöä?
7. Miten sinä olet nähnyt evankeliumin kantavan hedelmää
 - a. muualla maailmassa?
 - b. omalla paikkakunnallasi?
 - c. omassa elämässäsi?

Sisäistä

Paavali muistutti kolossalaisia toivosta, joka odottaa heitä taivaassa. Jos olet ottanut Jeesuksen vastaan Pelastajanasi, sinullekin on toivo talletettuna taivaassa. Tämä toivo ei kuitenkaan ole vain kuolemanhetkeä varten, vaan sen tulisi vaikuttaa tapaasi reagoida, ajatella ja elää. Mieti, miten toivo päästä taivaaseen vaikuttaa näihin kolmeen elämänalueeseen: ihmissuhteisiin, ongelmiin ja tulevaisuudensuunnitelmiin. Valitkaa yksi näistä ja keskustelkaa ryhmässä siitä, miten evankeliumin tuoma toivo voi saada aikaan muutoksen elämässänne jo nyt.

3. PÄIVÄ: Kol. 1:9 Jumalan tahdon tunteminen

8. Lue uudestaan 2. päivän jakeita tämän jakeen rinnalla.
- Miksi Paavali koki niin tärkeäksi rukoilla kolossalaisten puolesta?
 - Rukoiletko sinä yleensä niiden puolesta, joilla on asiat hyvin vai niiden puolesta, joilla on vaikeuksia? Miksi tulisi muistaa molempia?
9. Miksi Jumalan tahdon tunteminen on tärkeää? (Lue myös Room. 12:2 ja 1. Tess. 4:3, 5:18.)

4. PÄIVÄ: Kol. 1:10–11 Jumalan mielen mukainen elämä

10. Mistä Paavalin mukaan näkee, että joku elää Herran arvon mukaisesti ja hänelle mieliksi?
11. Valitse yksi edellisen kysymyksen mittareista ja kerro esimerkki, miltä se voisi näyttää ihmisen elämässä.
12. Millä tavoin kestävyys ja pitkämielisyys voivat auttaa ihmisiä selviytymään vaikeuksista?
13. Miten on mahdollista iloita vaikeuksien keskellä? (Lue myös Matt. 5:11–12; Room. 5:3–4; 2. Kor. 4:16–18; Jaak. 1:2–3.)

5. PÄIVÄ: Kol. 1:12–14 Jumalan valtakunnan perillisiä

14. Paavali mainitsi useita asioita, jotka Isä oli antanut kolossalaisille. Mikä näistä merkitsee sinulle erityisen paljon ja miksi?
15. ”Lunastus” tarkoittaa esimerkiksi sitä, että joku maksaa vaaditun hinnan vangin vapauttamiseksi. Miksi Jumalan antama lunastus oli näiden jakeiden mukaan välttämätön?
16. On olemassa vain kaksi valtakuntaa: pimeyden valtakunta ja valon valtakunta. Kumpaan sinä kuulut? Mistä tiedät sen? (Lue Joh. 8:12 ja Room. 10:9–10.)

Sovella

Mieti niitä ihmisiä ja tarpeita, joiden puolesta yleensä rukoilet. Saitko kipinän muuttaa omaa tapaasi rukoilla, kun luit mitä Paavali rukoili? Voit kertoa tästä pienryhmässäsi.

6. PÄIVÄ: Raamatturyhmän kokoontuminen

Kirje kolossalaisille 2 – Kertaus

Kristuksen omat

Kol. 1:1–14

Alkutervehdyksessään Paavali esitteli itsensä kolossalaisille. Hän tiesi tarkalleen, kuka oli ja kenelle hän kuului: apostoli, Jeesuksen lähettiläs. Sen jälkeen hän kertoi, kenelle hän kirjoitti: ”pyhille – Kristuksessa”. Vaikuttaa siltä, että hän halusi heidänkin tietävän, keitä ja kenen he olivat. Nämä ihmiset olivat päättäneet seurata Jeesusta ja ymmärtäneet Jumalan armon. Paavali tahtoi heidän elävän Jumalan rakkaan Pojan valtakunnan kansalaisina.

Paavalin tervehdys

Paavali ilmoitti olevansa apostoli ”Jumalan tahdosta”. Hän halusi kirjeen vastaanottajien tietävän, että kirje oli Jumalan sanaa. Kolossassa liikkui tuohon aikaan paljon vääriä opettajia ja oppeja. Kolossalaiset saivat kuitenkin luottaa siihen, että Paavalin sanat olivat totta, koska ne olivat Jumalan antamia ja Jumalan totuuden mukaisia.

Paavali lähetti Epafras-nimisen miehen viemään kirjeen Kolossan kristityille. Itse hän ei pystynyt lähtemään, koska oli vangittuna. Epafras oli osoittanut olevansa sitoutunut Jumalaan ja halukas auttamaan toisia uskovia. Kun Paavali oli vangittuna, Epafras oli käynyt hänen luonaan kertomassa Kolossan seurakunnan kuulumisia. Epafralla oli ollut paljon positiivista kerrottavaa kolossalaisista, ja näihin asioihin Paavali viittasi kirjeessään.

Paavali kirjoitti ihmisille, joista hän välitti, ja kirjeestä käy hyvin ilmi, että hän oli huolissaan heistä. Myöhemmin hän myös oikaisi ja varoitti heitä. Mutta hän piti tärkeänä aloittaa korostamalla, millä tavoin he jo nyt miellyttivät Jumalaa. Paavali rohkaisi ja vahvisti heitä, koska hän oli kuullut kerrottavan heistä hyvää. He olivat osoittaneet olevansa aidosti sitoutuneita Jeesukseen. Heidän uskollaan ja rakkaudellaan oli suuri vaikutus heitä ympäröivään maailmaan, ja tästä Paavali kiitti Jumalaa.

Vaikka Kolossan uskovat näyttivät voivan hyvin hengellisesti, Paavali tiesi, että Jumala halusi heidän kokevan vielä enemmän. Paavalilla oli läheinen suhde Jumalaan, ja hän oli aina riippuvainen Jumalasta tehdessään valtakunnan työtä. Siksi hän rukoili rohkeasti Kolossan ystäviensä puolesta, luottaen siihen, että Jumala auttaisi heitä samalla tavalla. Jumala antaa meille kaiken, mitä tarvitsemme. Kun tunnemme hänen tahtonsa, kykenemme toimimaan viisaasti ja ymmärryksellä.

Pohdittavaa Mieti Paavalin esirukousta. Paavali oli jo kuullut hyviä uutisia Kolossan uskovista. Siitä huolimatta hän pyysi, että Jumala edelleen auttaisi ja varustaisi heitä lisää. Jumala on kiinnostunut meidän hengellisestä hyvinvoinnistamme. Hän tarjoaa viisautta, tietoa ja ymmärrystä, jotta me voisimme tuntea häntä paremmin. Hän antaa toivoa ja voimaa, jotta kestäisimme kärsivällisesti ja täynnä iloa. Saamme pyytää häneltä sitä, mitä tarvitsemme. Voimme myös rukoilla, että hän antaa näitä lahjoja meidän rakkailemme.

Elämä, joka tuottaa Jumalalle iloa

Epafras oli todennäköisesti kuullut Paavalin julistavan evankeliumia Efesoksessa, minkä jälkeen hän oli palannut kotiin kertomaan tästä Kolossan uskoville. Kuultuaan Epafralta evankeliumin kolossalaiset oppivat ”tuntemaan Jumalan armon totuudessa”. Evankeliumi on totuuden sana, ilosanoma Jeesuksesta Kristuksesta, joka on totuus (lue Joh. 14:6). Jumalan suunnitelma evankeliumin levittämiseksi on antaa ilosanoman julistamistehtävä uskollisille pastoreille ja muille uskoville, jotka opettavat toisia (lue 2. Tim. 2:2). Tällä tavalla evankeliumi voi kirjaimellisesti levitä ympäri koko maailman.

Paavali sanoi aina kiittävänsä Jumalaa toivosta, joka oli talletettuna kolossalaisillekin taivaissa. Nämä uskovat tiesivät, että taivas oli heidän todellinen kotinsa. Sen tähden heillä oli toisenlainen arvomaailma. Koston sijasta he antoivat anteeksi, koska he tiesivät, että Jumala antaisi oikeudenmukaisuuden tapahtua (lue Room. 12:19). He antoivat ja palvelivat uhrautuen, koska he tiesivät, että Jumala näkisi ja palkitsisi heidät (lue Gal. 6:9, Kol. 3:23–24). He olivat kestäviä koettelemuksissa, koska he luottivat siihen, että Jumala oli heidän kanssaan ja kaikki lopulta vaikuttaisi heidän parhaakseen (lue Room. 8:28).

Paavali oli kiitollinen kolossalaisten uskosta, mutta hän tiesi, että väärä ”tieto” uhkasi heidän ymmärrystään. Siksi hän rukoili ennen kaikkea, että he tunsisivat Jumalan tahdon. Eivätkä vain teoriassa, vaan että se myös näkyisi heidän elämässään. Hän rukoili, että Jumalan tahdon tunteminen kannustaisi heitä vaeltamaan lähellä Jeesusta ja tekemään viisaita valintoja.

Vaeltaminen Herran arvon mukaisesti viittaa juuri tällaiseen elämäntapaan. Se saa meidät tekemään todellisia ja pysyviä muutoksia. Se saa aikaan Jumalan tuottamaa hyvää hedelmää meidän elämässämme, niin kuin on tarkoituksin. Jumala loi meidät tätä varten – jopa ennen syntymäämme hän valmisti hyviä töitä meitä varten (lue Ef. 2:10).

Kun elämme Jumalan tahdon ja tarkoituksen mukaisesti, olemme hänelle ”kaikessa mieliksi”. Paavalin aikaan tämä ilmaisu kuvaili Kreikassa palvelijaa, joka etukäteen aavisti, mitä hänen isäntänsä halusi. Jopa ennen kuin isäntä pyysi, palvelija oli ruvennut täyttämään isännän toiveita. Tämä onnistui, koska palvelija tunsikin isäntänsä erittäin hyvin; hän oli asunut hänen kanssaan, kuunnellut häntä ja tarkkaillut häntä. Samalla tavalla mekin voimme oppia paremmin elämään Jumalalle mieliksi: viipymällä hänen lähellään ja tutustumalla häneen. Hän muuttaa meitä ja uudistaa mielemme niin, että voimme ymmärtää, mikä on hänen mielensä mukaista ja täydellistä (lue Room. 12:2).

Pohdittavaa Arvon mukainen vaeltaminen. Yksi kristityn tehtävistä on olla Jeesuksen lähettiläs (lue 2. Kor. 5:18). Olemme taivaan valtakunnan kansalaisia. Olemme Jeesuksen edustajia ympärillämme oleville ihmisille, ja meidän sanoillamme ja teoillamme on merkitystä. Mitä sanomme ja teemme vaikuttaa siihen, millaisen kuvan ihmiset saavat Jeesuksesta. Siksi Paavali vetosi kolossalaisiin, että he osoittaisivat elämällään olevansa hyviä Jeesuksen edustajia.

Toinen tapa tuottaa Jumalalle iloa on mennä vaikeiden tilanteiden läpi hänen voimassaan. Kestävyys on kyky jatkaa eteenpäin luovuttamatta. Kärsivällisyys, joka usein on koetuksella hankalien ihmisten tai olosuhteiden takia, on kyky jatkaa eteenpäin armon ja rauhan avulla, kun tilannetta ei pysty muuttamaan. Omassa voimassamme emme pysty kohtamaan vaikeuksia iloiten. Jos taas olemme riippuvaisia Jumalan voimasta, hän auttaa meitä.

Kaksi valtakuntaa

Paavali kertoi kolossalaisille hyviä uutisia: Jeesuksen uhrin tähden he olivat saaneet syntinsä anteeksi ja olivat vapaita. Heidän ei tarvinnut kuulua Saatanan pimeään ja tuhoon tuomittuun valtakuntaan.

Paavali muistutti kolossalaisia siitä, että Jumala on pelastaja, joka pelastaa meidät synnin vallasta ja sen tuomasta kuolemasta. Saatana haluaa meidän olevan sokeita totuudelle, synnin orjia ja toivottomuuden vankeja. Hän tekee kaikkensa estääkseen meidät kokemasta Jumalan tarjoamaa vapautta. Mutta Jumala siirtää meidät pimeyden valtakunnasta omaan valtakuntaansa. Kun otamme vastaan hänen lunastuksensa, syntimme pyyhitään pois ja sielumme pelastuu.

Jumala ei tyydy vain siihen, että hän pelastaa meidät synnistä. Hän kulkee rinnallamme myös pelastumisemme jälkeen. Meitä ei kutsuta seuraamaan häntä umpimähkään, vaan hän näyttää, miten se tapahtuu. Hän opettaa meitä päivä päivältä elämään tahtonsa mukaan ja hänen valossaan.

Jumala on valo, eikä hänessä ole mitään pimeyttä (1. Joh. 1:5). Kun opimme tuntemaan häntä paremmin, tämä valo näkyy elämässämme. On mahdotonta elää molemmissa valtakunnissa yhtä aikaa. Jos väitämme kuuluvamme Jumalan valon valtakuntaan, mutta elämme silti pimeydessä, valehtelemme sekä itsellemme että ympärillämme oleville (1. Joh. 1:6). Jumala tahtoo saada meissä aikaan hedelmää, mutta hän ei pakota meitä tottelemaan. Voimme joka päivä tehdä päätöksen vaeltaa ja elää hänen valossaan. Silloin Jeesuksen veri puhdistaa meidät synnistä. Elämme yhä paremmin sopusoinnussa toisten uskoviensa kanssa, ja Jumala antaa meille rikkaan ja yltäkylläisen elämän (Joh. 10:10).

Entä sinä?

Kohtaatko tällä hetkellä vaikeita asioita elämässäsi? Kaipaako Jumalan antamaa voimaa niin ettet ainoastaan kestä kärsivällisesti siinä tilanteessa, vaan pystyt jopa iloitsemaan? Hän tahtoo antaa sinulle voimaa! Kerro hänelle tilanteestasi. Pyydä hengellisesti kypsää ystävää rukoilemaan asian puolesta. Jumala iloitsee siitä, että olet riippuvainen hänen antamastaan voimasta, kärsivällisyydestä ja ilosta. Jää odottamaan, miten hän vastaa rukouksiisi ja auttaa sinua elämään siinä tilanteessa ”Herran arvon mukaisesti”.